

Olvasmány.: 1Kir 19,4-8

Évközi 19. vasárnap

Szentlecke.: Ef 4,30 - 5,2

Zsoltár válasza: Ízleljétek és lássátok, * milyen édes az Úr!

EVANGÉLIUM Szent János könyvéből (Jn 6,41-51)

A zsidók ekkor zúgolódnak kezdtek ellene, mivel azt mondta: „Én vagyok a kenyér, aki a mennyből szálltam alá”, és azt mondták: „Nem Jézus ez, József fia, akinek ismerjük apját és anyját? Hogyan mondhatja most: „A mennyből szálltam alá?” Jézus azt válaszolta nekik: „Ne zúgolódjatok egymást közt. Senki sem jöhet hozzám, hacsak az Atya, aki engem küldött, nem vonzza; és én feltámasztom őt az utolsó napon. Meg van írva a prófétáknál: «Mindnyájan Isten tanítványai lesznek» [Iz 54,13]. Mindaz, aki az Atyától hallott és tanult, hozzám jön. Nem mintha az Atyát látta volna valaki: csak az látta az Atyát, aki Istentől való. Bizony, bizony mondom nektek: Aki hisz, annak örök élete van. Én vagyok az élet kenyere. Atyáitok mannánt ettek a pusztában és meghaltak. Ez a mennyből alászállott kenyér, hogy aki ebből eszik, meg ne haljon. Én vagyok az élő kenyér, amely a mennyből szállt alá. Ha valaki ebből a kenyérből eszik, örökké él. A kenyér pedig, amelyet majd én adok, az én testem a világ életéért.” *Ez az Isten ígéje*

Elmélkedéshez:

- Hogyan mondhatja Jézus, hogy a mennyből szállt alá? Én miért fogadom el tőle ezt a kijelentést? Mennyiben égi ajándék ő a számomra?
- A manna is égi ajándék volt. Van-e az életemben hasonló? Olyan ajándék, amelyet Istentől kaptam, noha önmagában nem elég az örök életre?
- Esem-e Jézus kenyerét? Fontos-e a hitemben a hétről hétre való szentségi találkozás Vele?

Karítász-tervek

Amint a hívek a Harangszó előző számából értesültek róla, Galambosi Lajosné Marika, a Karítász csoport eddigi vezetője lemondott, és újságikkébe utalt a csoport válságára is.

Mindenekelőtt hálásan megköszönöm neki és a plébániai Karítász-csoportnak az elmúlt évek sokrétű munkáját, amire Marika jogos hálaival, büszkeséggel tekintett vissza. Azt sem akarom tagadni, hogy valóban fölmerültek bennem olyan szempontok az elmúlt években, amelyek szerint a plébániai Karítász-munkát meg kellene újítani. Ebben minden testvérünk segítségére számítok, azokéra is, akiknek a Karítász iránti érzékenységét már ismerem, azokéra is, akik az ideai tanévben szeretnék belevágni a rászorulókat szervezett segítségébe. Ha olyat mondtam volna, amit Marika szavá tett, hogy a Karítász tagok túlságosan megöregedek, akkor természetesen ezúton is bocsánatot kérek, de amit biztosan mondtam, az csak annyi, hogy a Karítász-munkának ma már számítógépes ügyfényilvántartáson kell alapulnia. Tudnunk kell, hogy kiket segítünk, miért és mivel. Ez nem csak olyan partnereink igénye, mint a Magyar Élelmiszerbank, hanem rá kellett jönnöm, hogy a segítettek egy részének a hozzáállása is szükségessé teszi a rendszeres nyilvántartást. Emlékezetes eset volt, amikor egyik segélyezettünk jött, és panaszkodott, hogy nem részesült valamelyik élelmiszerbankos osztásból. Amikor megkérdeztük, hogy akkor mégis kinek az aláírása áll az átvettelt igazoló rubrikában, rögtön csönd lett. Szükségesnek tartom az adományok rendszeres számítógépes regisztrációját, és bár tudomásul kellett vennem, hogy a hölgyek ezelől életkorukra való hivatkozással kitértek, attól még az igényem megmaradt, és fennáll most is. Ez az első, amiben fiatalabbak segítségére számítok: Karítász-adatbázisunk rendszeres karbantartása, a változások rögzítése. Adatbázisunkban rögzíteni kell, ha egy segélyezett családban gyermek születik, elköltözik valaki, elhalálozik, munkája akad vagy nyer a lottón. Ez elsősorban nem számítógép előtti ücsörgést jelent természetesen, hanem rendszeres családlátogatást. Az adatbázisban benne kell lennie a támogatóinknak is, velük is rendszeres kapcsolattartás szükséges. Minden eddigi támogatónk hozzájárulását köszönöm, és azok adományát is szívesen fogadjuk, akik mostantól kívánnak bennünket segíteni. A Karítász-munka egyik ága tehát az emberi és anyagi háttér megteremtése a rászorulókat rendszeres segítségéhez. Ezt önálló munkatársakra szeretném bízni. Ami a további ágakat illeti, természetesen a jövőben is számíthatnak segítségünkre azok az idősök, akik Karácsonykor és Húsvétkor csomagokat kaptak tőlünk. Fontos plébániai szolgálat a rendszeres ruhaosztás is. Abban azonban valóban „nem egyezett meg a csoport tevékenysége a Plébánia vezetésének elképzelésével”, hogy a magam

részéről nagyon értékes Karítász tevékenységnek tartom emellett a Baba-mama klub anyukáinak a pelenkavásárlását is rászoruló édesanyúknak (lássuk be, furán mutatnék rendszeres pelenkavásárlóként). Karítász-tevékenységnek gondolom, ha a Hit és Fény közösségünk nyári táborát szervez értelmi sérült barátainknak, Karítász-tevékenység, ha a ferences nővérek 50%-os gyógyszeradományban részesítik a hozzájuk forduló rászorulókat (fontos, hogy erről a Plébánia hívei esetleges rászorulóként is tudjanak!) Összegezve azt gondolom, hogy a „Karítász-csoportot” a plébánián működő különféle közösségek vezetői kell, hogy alkossák, akik jelzik, hogy a saját közösségük mekkora szociális feladatot tud elvállalni, ill. mennyiben tud segíteni források föl kutatásában. A Karítász-munkát pedig az egyes közösségek végeznék. Karítász-munkát végző közösségként számítok mindenekelőtt a Ferences Szegénygondozó Nővérekre, akiknek ez élethivatásuk, azután a ruhaosztást végzőkre, az idősök látogatóira, az élelmiszerosztás szervezőire, a Baba-mama klubra és a Hit és Fényre, de amennyiben konkrét szociális feladatokat tudnak vállalni, akkor a cserkészekre éppúgy, mint akár az énekkarunkra. Időnként a közösségvezetők összeülnek, és közösen fölmérjük, milyen forrásaink vannak, és abból mit tudunk elvállalni. Első ilyen összejövetelünket augusztus 29-én, szerdán tartjuk, meghívom a legaktívabbnak megismert Karítász-tagokat és az egyes közösségek vezetőit, és megfogalmazzuk, hogyan tovább a következő tanévben.

Harmai Gábor
plébános

Káplán atya bemutatkozása

Barabás Bencének hívnak. 1981-ben, Budapesten születtem. Amíg nem kerültem az esztergomi Szemináriumba, addig a budapesti Rómaifürdői Plébánián kapcsolódtam be – lehetőségeim szerint – az egyházközség életébe. Ez főképpen a ministrálásban öltöttem részt. Úgy gondolom, a „szerencsések” közé sorolhatom magamat, mert milyen hívó, katolikus családban nőhettem föl. Elsősorban szüleimnek köszönhetem hitemet. Az általános iskola elvégzése után a szentendrei Ferences Gimnáziumban tanultam tovább. Itt is érettségiztem 2000-ben. A gimnázium első évében merült föl bennem először komolyabban a gondolat, hogy Istennek szenteljem az életemet. Ekkor még nem voltam teljesen biztos abban, hogy ennek melyik formáját válasszam: a szerzetességet vagy az egyházmegyes papságot. Hosszú gondolkodás és Isten akaratának keresése után végül ez utóbbi mellett döntöttem. Természetesen mindez nem az egyéni ötletem volt, hanem úgy éreztem és érzem ma is, hogy Isten hívott meg erre. A gimnázium befejezése után kerültem először Esztergomba, a Szemináriumba. Az itt eltöltött öt év alatt

igyekeztem mindazokat a főképpen elméleti ismereteket elsajátítani, amik a papsághoz szükségesek. 2006-ban szenteltek pappá. Első helyezésem Budapestre, a budai oldalon, Máriaremetére kaptam káplánnak. Itt töltöttem el 3 évet. Ekkor kezdtem beletanulni, mit is jelent igazán papnak lenni, mit tudok tenni papként, hogyan segíthetek másoknak Istenhez közelebb kerülni. Máriaremete után a pesti oldal következett, Rákosfalva, a 2-es metró egyik végállomása, az Őrs vezér tér környéke. Ez már számomra sokkal ismerősebb, megszokottabb környék volt, hiszen magam is egy lakótelepen nőttem fel, és ezen a helyen is sok panelház van. Ide is káplánként kerültem. Másféle kihívásokkal és lehetőségekkel találkoztam, mint a korábbi helyemen. Úgy érzem az itt eltöltött idő (szintén 3 év) alatt tudtam valamit tenni az ottani közösségért, annak tagjaiért. Örömmel és várokozással jöttem újra Esztergomba. Remélem, itt is sikerül megtalálnom a helyem, és tudok mindenkinek segítségére lenni, legyen az leginkább az Istenhez fűződő kapcsokat, de bármi más is.

Bence atya

Beszámoló-rovat: Hittantábor Kemence 2012

A Vízvárosi és Belvárosi Plébánia idei hittantáborra július első hetében Kemencén, a plébánián került megrendezésre. Az indulás reggelén a Belvárosi plébánia előtt gyülekeztünk, majd bepréztük magunkat és csomagjainkat az autóbuszba és a személyautókba. Mi ketten Gábor atyával indultunk a táborhelyre. Nagyon fura és vicces volt plébánosunk autójában a GPS szövege, pl.: "Menj 800 ményköt és dzsallzáll be jobbra! Lassítsál má' hé, mindjá' szétesik ez a kaszni!". Ezen mindig nagyokat nevtünk. Megérkezésünk után a csomagokat kipakoltuk, majd elkezdtük felállítani a sátrakat (ebben néhányan nagy gyakorlatot szerezünk, mert gyakran nem láttuk a kiutat a ponyva, a feszítőzsinórok és a merevítőrudak erejéből). Még ebéd előtt elrendeztük hálóhelyünket: ki sátorban, ki házban, illetve a táborszervezők nagy része a szabad ég alatti alvást választotta. (Később kiderült, hogy ők „élvezhették” legjobban minden reggel a szomszédos templom hajnal ötórás negyedórás harangszavát.) Gábor atya köszöntő szavai és a maradék hazai elfogyasztása után rögtön feladatot is kaptunk: három nyolc fős csapatot kellett alakítanunk és egy saját indulót kitalálni. Megalakultunk: Nyolc nyolcad, Mester nyolcas és Esztergomi vitézek. Egész héten át versenyben álltunk egymással. Minden elvégzett feladattért pontokat kaptunk, amiket felírtak a tábor konyhájának ajtajára kitűzött táblázatba. Délután „egy laza kis erdei sétára” (10 km-es) indult a társaság. Egy tanösvényen mentünk végig, melyen utunkat tíz információs tábla szegélyezte. Sok érdekességet megtudtunk az erdő rejtelmeiről. Pl. Mi az a biotóp? A sziklagyepen milyen állatok és növények élnek? Hogy néz ki a hiúz? Nagyon figyelt mindenki, mert tudtuk, hogy az esti tábortűznél kérdéseket fogunk kapni a kiránduláson elhangzottakkal kapcsolatban. Másnap korán reggel indultunk egy hosszabb túrára a Kenyeres forráshoz. Először énekszóval, majd szilenciumban bandukoltunk. Ez utóbbi közben megfigyeltük az erdei állatok jelenlétére utaló jeleket: nyomokat, vaddisznótúrásokat, fakéreghántást, sőt aszemfülesek ritkán látott madarokat és özet is láthattak. A tikkasztó melegben mindenkinek jólesett a forrás hűs vize. Délután misén vettünk részt a templomban Gábor atya celebrálásával. A fiúk ministráltak, a lányok felolvasásban és éneklésben vettek részt. A tábor minden napján megismételtük ezt, csakúgy mint a délutáni beszélgetések hagyományát. Szerdán nagy örömeinkre fergeteges „vizes vetélkedőn” vettünk részt, mise után pedig egy gondolatébresztő beszélgetés alapjául szolgáló filmet néztünk meg. Ezen a napon is a tegnaphoz hasonlóan pillanatok alatt felfaltunk egy óriási dinnyét, majd Gábor atya történeteit és meséit hallgattuk élvezettel. Este nagyon finom lett a tábortűznél sült szalonna, kolbász, virsli és krumpli. A következő nap délelőttjén mindenkinek volt lehetősége pólót batikolni és falapocskára képet festeni, rajzolni. Közelebről „megismertük” a Gabó fagyizót, majd a csapatok gátépítési versenyben mérhették össze „szaktudásukat” a falu köves patakmedrében. Délután ismét sokat megtudtunk egymásról a beszélgetés során. Ezen a napon látogattunk el a közeli tájházba, ahol sok érdekes megtudtunk eleink életéről. Pl.: Mi mángorló? Hogy néz ki a régi mixer? Milyen a füstös konyha? Hazaérve legyűrtünk egy láda ribizlit, majd sor került a számháború első és második fordulójára, amit „látványos” akciók és hősök „születése” jellemezett.

Sürgősségi Lelkipásztori Szolgálat: (20) 776 – 9998

Este a falu „vendéglátóipari egységében” finom, helyben sült kemencéslepenyét ettünk. Sötétedés után a telihold és zseblámpáink fényénél látogatást tettünk a falu temetőjében, hogy imádkozzunk az elhunytakért.

Pénteken délelőtt a Fekete völgybe kirándultunk és megtartottuk a „sziklás kanyon” feletti kötélén való átmászás versenyét. Az erdő rejtekében került sor a számháború harmadik és negyedik fordulójára. Délután ismét nagyon meleg volt ezért repetáztunk a vizes vetélkedőből és „csapra vertünk” két vödör málnát. Később a jégeső elmosta a sátrakat és a tábortűzről dédelgetett álminkat. Az egész héten át tartó csapatverseny eredményhirdetése után elégedetten majszoltuk a jutalomcsokikat. Este a hajléktalanná vált sátorlakók elfoglalták a plébánia irodáját és tanácstermét alvás céljából. Utolsó nap reggelén mindannyian kaptunk egy szép kemencei képeslapot és egy személyre szóló oklevelet. Mi nagyon jól éreztük magunkat, reméljük minden résztvevőnek tetszett ez a hét! A felejthetetlen vidám pillanatok megnézhetőek a <http://imgur.com/a/puDxA#6> internetcímen.

Izsáki Panka és Dóra

A 100 éves hölgyet ünnepeltük

2012. júl. 31-én a Szatmári Irgalmas Nővérek Zárdájának lévő Szent Vince Szeretet Otthonban lakik Bene Jánosné Mária, aki e napon ünnepelte 100. születésnapját. A Belvárosi Plébánia Nyugdíjas Klubjának volt tagja, Gogoláné Magdi vezetése alatt. Az idő múlásával a lakásához közelebb lévő Szt. Anna plébánia Nyugdíjas csoportjának lett a tagja. Egy éve került be a Szeretet Otthonba. Felelevenítettük a múltat, s ismét hozzánk tartozónak tekintettük. Örömmel készültünk a nagy napra, s szeretettel vittük Caritas csoportunk ajándékát Neki. Nagyon bensőséges ünnepsében volt része Máriának, aki szellemi frissességgel állta a 2 órás ünneplést.

Hirdetések

- + Belvárosi képviselői testületi ülés lesz 13-án, hétfőn, fél 6-kor kezdünk szentségimádással
- + 15-én lesz Nagyboldogasszony ünnepe, Elsősorban a 10:30-as bazilikai Szentmisét ajánljuk a testvéreknek, hiszen a Nagyboldogasszony ünnepe a Bazilika búcsúja is, de reggel fél 8-kor a Szent István Kápolnában és este 7-kor a Belvárosban is lesz szentmise.
- + Vízvárosi képviselői testületi ülés lesz 16-án, csütörtökön, fél 9-kor.
- + 20-án Szent István napja. Biztatjuk a testvéreket, hogy a pihenőnapot Szentmisével is szenteljék meg. Szent királyunk a Várhegyhez köt minket ezen a napon is, ezért a Bazilika 10:30-kor kezdődő Szentmiséjét is ajánljuk. Lévéen a Szent István Kápolna búcsúnapja, reggel fél 8-kor és este 6-kor is lesz ott Szentmise, a Belvárosi este 7-es viszont erre tekintettel elmarad.

- + *A héten temettük:* Holman Gizella Antónia nővert.
- + *Kereszteltük:* Szabó Ádámot, Szabó Benedeket és Baris Juliannát.
- + *Esküdtek:* Graczar Antal Mihály és Kerekes Erika, Pongrácz Gábor és Tóth Gabriella.

BELVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE

Hétfő-Péntek: 19 óra; Vasárnap: 10, ½ 12 és 19 óra

VIZIVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE

Vasárnap: ½ 9 óra

Szent István kápolna: Hétfő-Péntek: ½ 8 óra; Szombat: 18 óra (előesti)

Zárdatemplom: Hétfő-Vasárnap: 7 óra

TOVÁBBI LITURGIÁK

második szombat 13.00-18.00 Szentségimádás (Belváros)

minden szerda 20.30-21.00 Szentségimádás (Belváros)

utolsó csütörtök 20.30-21.30 Szentségimádás (Szt. István)

Mária Rádió Fm 97,4 Mhz

HARANGSZÓ

A Belvárosi és Vízvárosi Plébánia közös hírlevele /megjelenik kéthetenként/

Alapító: Dr. Beer Miklós

Felelős kiadó: Dr. Harmai Gábor; Szerkeszti a szerkesztő csoport
Szerkesztőség: 2500 Esztergom, IV. Béla király u. 3.;

Szerkesztőségi e-mail: harangszo@egomnet.hu

Tel./Fax.: (33) 898 – 124, Mobil: (20) 775 – 2841

A Belvárosi Plébánia bankszámlaszáma: OTP 11740054-20004910

A Vízvárosi Plébánia bankszámlaszáma: OTP 11740054-20012852

Web: www.belvarosiesztergom.hu; e-mail: sztpeterespal@egomnet.hu